

Groen, natuur en landschap

Milieu en ondergrond

Beide hoofdstukken behandelen vervuiling van natuur/landschap (en dus ook milieu) nauwelijks. Vervuiling van water door zwerfvuil komt helemaal niet aan de orde. Wat wij missen zijn: (1) verschillende soorten zwerfvuil van verschillende bronnen, (2) de samenhang tussen een beleid dat verder gaat dan lokaal en symptomatisch en een lange termijn visie op gemeentelijk beheer.

Groen, natuur en landschap

Onder doelstelling, ...: De voorgestelde investeringen om de doelstelling van "een gezonde en aantrekkelijke leefomgeving" te bereiken, lijken nogal eenzijdig gericht op de hoofdgroenstructuur van de stad Maastricht zelf, en minder op de directe ommelanden. Dit, terwijl juist de natuur van die ommelanden, waaronder Borgharen, bij uitstek gezien worden als belangrijk voor de recreatie van inwoners van de stad.

De oevers en uiterwaarden van de Grensmaas zijn landschappelijk van groot belang. Daarom verdient de vervuiling ervan specifiek aandacht. (In het Schone Rivieren onderzoeksproject kwam Borgharen er uit als meest vervuilde oever van Nederland!)

Wij missen een strategie gebaseerd op bevolkingsparticipatie hoe de bedreiging van de hoofdgroenstructuur door verschillende soorten zwerfvuil wordt aangepakt

aan de "prachtige ommelanden" zou in paragraaf 1 de flora en fauna van de Grensmaas en zijn oevers toegevoegd kunnen worden.

Naast de dreiging van wateroverlast is er ook de groeiende dreiging van watertekort. Ook dit vraagt om beleid door de gemeente o.a. door bewustmaking van de bevolking over waterconsumptie. Wij missen een visie op hoe de hoogwater veiligheid gecombineerd kan worden met de ambitie voor "meer en kwalitatief hoogwaardig groen". Integreer hierbij een alternatief maaibeeld voor een win/win strategie.

(Milieu en)ondergrond

Net als in het hierboven behandelde hoofdstuk komen de buitengebieden er karig af. (In de 2 paragraaf wordt met name gesproken over het stedelijk deel van de gemeente.)

Milieuvervuiling wordt nagenoeg niet behandeld in het hoofdstuk milieu, laat staan de vervuiling van de oevers van de Grensmaas. Niet alleen is dit een ernstige landschapsvervuiling, maar het is ook een bedreiging voor de gezondheid.

Bij vervuiling wordt alleen zwerfvuil genoemd, terwijl uit het EU verdrag VwEU citaat " ..het beginsel dat milieuaantastingen bij voorkeur bij de BRON dienen te worden bestreden".

Met de opstart van het internationale deel van het LIVES is de ambitie om stroomopwaarts bronnen van de oeververvuiling aan te pakken. Ook hier weer: er is beleid nodig voor bewustwording en verantwoordelijkheid van lokale bevolking en toeristen.

Lucht(verontreiniging): Er wordt alleen gerept over fijnstof, terwijl ultrafijnstof dat met name bij vliegvelden in hoge concentraties voorkomt nog slechter is voor de gezondheid. In het licht van de geplande uitbreiding van het vliegverkeer van/naar Maastricht-Aken-Airport verdient deze bedreiging aandacht en een milieubewuste strategie.

We missen een visie op de uitbreiding van het vliegveld met dreigende geluidsoverlast door vliegtuigen.

Externe veiligheid: Wij herhalen ons standpunt dat de gemeente problemen waarop zij "... geen of weinig invloed heeft op de locatie en het gebruik van..." (in dit geval transportassen) ook moet betrekken in haar lange termijn visie, met voorstellen voor beleid op hoger niveau. Voorbeelden van broodnodige actie mbt een aspect "van weinig invloed" zijn de riool- en afvalverwerkingsystemen stroomopwaarts.

Ondergrond: Over Transformatieprincipes: Hier wordt gesteld dat "... met name voor nieuwe groene functies in (o.a.) overstromingsgebieden de leeflaag relatief schoon moet zijn". Ook hier zijn de gigantische hoeveelheden aangespoeld plastic en ander vuil op de maasoeveren en in de winterbedden een bedreiging voor mens en dier. Opnieuw dus het belang van een strategie met bronaanpak.